

דברי הרב כרמל זצ"ל על סדנת שקוף וגיד דבוש

ראש חודש תמוז תש"פ

לידידי משה ארז היקר.

הדברים כואבים עד מאוד עד עמקי הנפש של כל בר דעת. זו היא קליפה לכל דבר, לא קליפת נוגה אלא מג' קליפות הטמאות. אין יהדות כזאת לבזות ולהלבין פני חברו. על זה אמרו חז"ל "אין לו חלק לעולם הבא". על הגאווה אמרו "כל המתגאה בידוע שנכשל באשת איש". זה מתחבר לנבול פה שמושמע שם. אמרותיו הפרוצות, אינם יכולים לצאת אלא אך ורק מנפש טמאה שהרבתה לחטוא. וזכור את דברי רבינו שליצנות היא פתח הטומאה.

האם יש מושג כזה ביהדות שאשה תצא מבעיה כלשהיא רק אם תתייחד עם דמות של גבר זר, תחשוב עליו, תסתכל על תמונתו והוא יהיה הבעל הנפשי שלה {בתקוה שזה נגמר שם}??? לפי דברי ספר החינוך בכלל מצות השמירה מאיסורי עריות לאשה אסור לתת דעתה ועיניה לגבר אחר ובוודאי לא את הלב.

איך שייך לומר שזה יוכשר אם יהיה בפיקוח של רבנים???

כשאני מזהה קרחון באלסקה אני מבין מיד שראיתי רק את קצהו כי כולו שקוע במקום ששקוע ומשם כל ישותו.

איני מסוגל להבין כיצד חסיד ברסלב יכול להעלות על דעתו ששיטה הזויה שמקורה בטמאים ההודים היא איזה חלק או שהיא שייכת באיזושהי שייכות לדרך הקודש של רבינו הקדוש, שכפי המובא בתורה קל"ה הסימן להתקרבות לצדיק היא ענוה ושפלות.

ליבת העניין אינה קרבת אלוקים אלא העצמת האני האנושי הגשמי, ואם כדברי בעל השקוף אין דרך אחרת, זאת אומרת שהיהדות פשטה את הרגל, כי מי שיתנהג בדרך היהדות שניתנה למשה מסיני וממנו ליהושע ולזקנים וכו' וכו' לא ימצא בשום אופן מזור לנפשו ואם כן גם הדרך של רבינו שאינה יודעת מכל השיטה הזאת, אינה טובה ואמיתית, **כי הרי רק ע"י שיטת הפירוק לגורמים,**

**הדריסה, הריסוק, אפשר להגיע לתכלית, רק ע"י שהאדם מרגיש
את הריח הרע של נשמתו הוא יתקדם.**

אם תהיה לי הזכות להשיב את הבנים הביתה ולנתק אותם מהאוויר
העכור והטמא אותו הם נושמים, ה' ישמור את עמו ישראל.

אברהם יצחק הלוי כרמל